

det virkelige Talsforhold i de af Fleertallet foreslaaede kjøbenhavnske Kredse vilde være:

1ste Valgkreds	20,000.
2den —	17,000.
3die —	16,000.
4de —	17,000.
5te —	17,000.
6te —	17,000.
7de —	16,000.
8de —	18,000.
9de —	17,000.
10de —	18,000.

Udvalgets Mindretal (Høst) har dog anseet det for rigtigst, at der ikke nu fra Landstingets Side blev foretaget nogen Forandring i Folkethingskredsene, og indstiller derfor, at den i 1849 fastsatte Inddeling ogsaa vedtages for Kjøbenhavns og Standerborg Amts Vedkommende. (Underændringsforslag til 1.)

I det andet Affnit af Lovforslaget, vedkommende Landstingsvalgene, have vi ikke fundet Anledning til at foreslaae nogen Forandring i Kredsinndelingen. Opgaven har altsaa været indskrænket til at prøve Udkastets Bestemmelser, forsaavidt de gennemføre det nye, ved Grundloven fastsatte Grundlag for Landstingsvalgene.

De Forslag, vi i denne Henseende have anseet hensigtsmæssige, tillade vi os at forelægge under Nr. 2 til 33.

Med Hensyn til enkelte af disse skulle vi allerede her bemærke Følgende:

§§ 3 og 4.

Udvalget har anseet det for rigtigst, at det blev indstillet til Thingets Afgjørelse, om der i Loven skal optages Bestemmelser om, hvorvidt den, der paa mere end eet Sted syldbestgjør Valgretsbetingelserne, skal være bunden til kun paa eet Sted at optræde som Vælger, og dernæst om der, hvis en saadan Begrændsning udtrykkeligt fastsættes med Hensyn til Valgretstets Udøvelse, skal fastsættes en lignende Begrændsning med Hensyn til Valgbarheden.

§ 14.

Udvalget har antaget, at der var Grund for Lovgivningsmagten til at give en alminde-

lig Bestemmelse af Begrebet „Statteindtægt“, hvorved Grundlovens Bud i Kjøbstæderne kunde blive anvendeligt, selv om der ikke bestod en Indkomstskat i Ordets strengeste Forstand.

§ 17.

Ved denne Paragraph kan bemærkes, at det utvivlsomt er Udkastets Mening, at der skal fastsættes en Regel for, hvilke Afgifter af faste Eiendomme der skulle regnes Eieren tilgode, og hvilke Brugeren, en Regel, der maa være uafhængig af den private Overenskomst mellem Eier og Brugere. Det skjønnes ikke, at der her kan opstilles nogen anden Regel end den, Udkastet har givet ved i Righed med Lov 16de Juni 1849 § 56 at henvise til de i selve Lovgivningen indeholdte Bestemmelser om, hvilke Skatter der nærmest paaligge Eieren, og hvilke Brugeren (s. Ex. Frdg. 1ste Octbr. 1802 § 33, Frdg. 15de April 1818 §§ 4—7, 24de Juni 1840 § 14 o. s. v.). Men det vil da og sees, at Reglen ikke bør gjælde blot for Landet, men maa være almindelig.

Udvalget har anseet det for ønskelig, at Loven indeholder en udtrykkelig Bestemmelse for det Tilfælde, at en Mand svarede Skatter paa mere end eet Sted, være sig i flere Landstingskredse, være sig i samme Kreds. Vi indsee ikke, at Reglen i Henhold til Grundlovens Forskrifter kan bestemmes anderledes, end at Communeskatter kun kunne komme i Betragtning der, hvor de hdes, men at Statskatterne maae kunne sammenlægges uden Hensyn til, hvor de erlægges. Det er imidlertid en Selvfølge, at den, der vil nyde Godt heraf, selv maa gjøre fornøden Anmeldelse.

§ 22.

Det herved stillede Forslag vil findes udførligt begrundet under første Behandling.

§ 38.

At ny Afstemning her er foreslaaet, naar Stemmerne ved den første Oplesning ere saa spredte, at alle Valgene ikke tilendebringes, uagtet man ikke engang fordrer fuld Qvotient, men efter § 37 lader sig nøie med over Halvdelen af Qvotienten, vil vistnok findes i sin Orden, da samtlige Vælgere jo ere tilstede. Der har i